

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Catalogus Episcoporum Hildesiensium

Letzner, Johannes

Hildesheim, [ca. 1690]

XXVII. Harbertus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64252)

more loci aut tabe putrescentis corporis, sed integram & illaeram hodieum perdurare. Obiit tandem Berno Anno 1198. Octavo Episcopatus anno. Sepultus in navi Cathedralis Ecclesiae.

XXVI. CONRADUS I. Ex illustri Comitum Familia, vel de Querfurdt, ut sentit Letznerus, vel Reinstein aut Rabenspurg; ut vult Bruschius, S. R. I. Cancellarius, vir literatus & facundus, cum Imperatore Friderico Barbarossa Anno 1189. profectus est in expeditionem Hierosolymitanam, cumque is in Armenia merus in amne deficeret, Fridericus Filius Imperatoris & Conradus Cancellarius curam exercitus suscepere, & in Terra sancta rem diu sustinere. Sub ejus ductu inchoatus est Ordo Teutonicorum Militum Divae MARIE, initium facientibus Civibus Bremenibus atque Lubecensibus. *Krantz. l. 7. Metrop. c. 9.* Resignato subinde Episcopatu Lubecensi, Conradus Hildesensem adiit Anno 1198. ac postea Herbipolensem, suasu Philippi Regis, Sueviaeque Ducis. Vir fuit summæ apud omnes authoritatis, justus & æquissimus, prædonum latronumque osor summus. A duobus Equitibus auratis, in Francia Orientali, ob facinus aliquod ab ipso reprehensus, ex insidiis inopinato interfectus, Anno 1203. 3. Decembris, summo omnium luctu in Chorum Basilicæ deportatus & ibidem sepultus est.

XXVII. HARBERTUS Ex Familia Nobilium de Bevelde per gradus Officiorum Canonici, Cantoris, Præpositi, ad apicem Episcopatus conscendit; ob raras corporis & animi dotes, spemque eximiam

miam de illo conceptam, à Clero unanimi consensu electus, Proceribus & populo contradicente, quod partibus Regis Philippi adhæreret. Oppignorata Ecclesiæ bona redemit, damna compensavit, reditus auxit decimis & prædiis, atque excessit è vivis circa Annum 1208. 21. Martii, juxta Altare S. Catharinæ tumultatus.

XXVIII. SIFFRIDUS Vir religiosus, longè suavissimus atq; mitissimus, iisq; donis & virtutibus ornatus, quibus omnium animos in sui amorem & admirationem raperet; in gratiam Ottonis Imperatoris ad Insulam accersitus, Episcopatum adiit Anno 1211. Gessit decehno, dimisit Anno 1221. Septennio denique reliquo, vitam privatam agens ad ultimam luctam enixè se comparavit, eaque feliciter defunctus est Anno 1227. 12. Novembris, ante aram D. Petri terræ mandatus; variis modis de Ecclesia Cathedrali optimè meritus.

XXIX. CONRADUS II. Natales traxit è stemmate Nobilium de Reisenberg in Wederavia, ob insignem doctrinam laureâ Doctorali Parisiis condecoratus; singulari suâ facundiâ permultos ad castra contra Hæreticos Albigenses repullulantes attraxit, qui duce Simone Comite Montfortio Anno 1213. memorandam retulere victoriam, dum octingenti Equites & mille Pedites fuderunt, fugaruntq; centum & viginti Albigensium millia. Conradus inde ad Ecclesiasticum Ordinem transiit, primum Canonicus Moguntinus, tum Decanus Spirensis, ac deniq; Hildesiensis Episcopus: neque unquam à belli sacri contra Saracenos & Albigenses promovendi